

Rubén Viñuales: «La victòria de Ciutadans el 2017 no va servir per a res»

El número 2 del PSC a les eleccions del 14-F per Tarragona i fins fa poc portaveu de Ciutadans a l'Ajuntament assegura en una entrevista que està "orgullós" de la decisió presa

Rubén Viñuales, número 2 del PSC a les eleccions del 14-F per Tarragona. | Josep M. Llauradó

Va ser el passat 29 de desembre quan es va fer públic que Rubén Viñuales, fins ara portaveu de Ciutadans a l'Ajuntament de Tarragona, fitxava pel Partit Socialista de Catalunya (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/39728/rub-vinuales-cs-fitxa-psc>) . L'encara regidor - a l'espera que Lorena de la Fuente li prengui el relleu (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/39786/lorena-fuente-substituira-rub-vinuales-ajuntament-tarragona>) - es mostra relaxat i content després de diversos anys queixant-se en públic i en privat sobre les formes dels líders de Cs a Barcelona. Ara, amb el projecte de Salvador Illa, aspira a fer canviar d'etapa la Generalitat. Serà el número 2 de Rosa Maria Ibarra a la llista per al 14 de febrer i promet, aquest cop sí, aguantar tota la legislatura independentment de quin sigui el resultat.

En una intervenció contra el govern municipal -en el darrer ple de l'any, sobre els pressupostos (<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/39725/aproven-pressupostos-municipals-tarragona-malgrat-critiques-pp-psc-cs>) - va rebutjar la idea d'encarnar més maldat que "Freezer i el

Monstre Bu". Es reconeix a si mateix com a part de la generació -té 37 anys- que va créixer amb *Bola de Drac*, però el seu personatge preferit no és cap d'aquests dos, sinó Son Goku per l'"honor" que, diu, ha volgut donar a la política. Només té "paraules d'agraïment" per a Miquel Iceta i Salvador Illa, que el van contactar ara fa un mes, i accepta que hi ha hagut "errors" en els darrers anys, pandèmia inclosa, per part de tots els partits.

- Repassant la intervenció al plenari, vostè va dir que no es considerava gaire amic de l'anterior gestor. L'anterior gestor era el PSC. És diferent el PSC del Parlament que el PSC de l'Ajuntament?

- No sé com és el PSC del Parlament. Tothom sap que a Ciutadans veníem de molts llocs, la part més important en els orígens venia del socialisme, jo venia d'aquesta part, no militant ni res. Als seus estatuts Ciutadans deia que era de centreesquerra i socialdemòcrata i portàvem aquest tipus de polítiques. Durant aquests 9 anys és públic i notori els canvis que hi ha hagut en molts temes, amb una tendència molt clara de caure cap a la dreta i sobretot un discurs poc conciliador, amb un to massa agressiu amb el que jo no em sentia gens còmode. He intentat en la mesura del possible no utilitzar aquest to a l'Ajuntament durant aquests anys.

- Deia també que no vol una Tarragona de blocs. En quin moment Ciutadans no ha apostat per la política de bloc constitucionalista versus bloc independentista?

- Jo crec que hem de superar la pantalla d'independència sí o independència no, la gent n'està cansada. Si vostè és independentista o no és la seva opció, és lliure de creure i desitjar el que vulgui, però el que no podem fer és 10 anys més de només parlar d'això i deixar tota la resta sense treballar conjuntament. Al final, a un costat i a l'altre els hi ha anat bé tota aquesta polarització. Això és com quan dos germans es barallen: és igual qui va començar, el que vull és arreglar-ho i fer les paus, som germans i hem de viure i ja està. Hi ha molta gent independentista, íntima amiga meva, que n'està bastant farta del procés.

- Carles Castillo també fa servir aquest discurs, però en el seu cas assegura haver entès part de les reivindicacions de l'altre bloc. Si s'han de trencar els blocs, com s'hauria de fer?

- No pot ser que nosaltres tinguem la veritat absoluta i ells no. A mi no m'agradava quan, durant l'estatut, el PP anava recollint signatures per la resta d'Espanya i una senyora deia que firmava contra Catalunya. S'ha utilitzat moltes vegades el tema de Catalunya.

- Però això és previ al procés.

- Sí, però potser per a molta gent va ser un dels detonants, també la fiscalitat. Són temes que crec que hem de tornar al taulell de la política, del diàleg i de la negociació. Igual que al País Basc negocien la fiscalitat, van renunciar a un procés unilateral i ara és una de les zones més pròsperes d'Espanya. És el que ens demana moltíssima gent: una opció moderada, progressista i que superi aquests 10 anys del procés. I òbviament que hem de parlar amb tothom, tots som catalans i catalanes.

- Fa només un any es passejava amb un autobús que deia "Stop Sánchez, eleccions ja, indults no". Això no és política de blocs?

- Si vol buscar hemeroteca de tots aquests anys...

- És de l'any passat.

- Sí, però en trobarà un munt. El que sí que sé és que a Catalunya hi han passat moltes coses, i que tots hem de reconèixer els nostres errors, tots, i jo el primer. I per això vull pensar en el futur, no mirar al passat. Anar a la resta d'Espanya i que no et diguin com estem, com si vingués d'un

funeral. Si es posa a rebuscar trobarà 8.000 coses, però també en trobaria 8.001 on he discrepat moltíssim en posicionaments de manera pública. A més, també espero i desitjo que la gent es pugui fixar com he fet política jo durant aquests anys, d'una manera moderada i dialogant dins del meu petit marge d'actuació.

[noticiadiari]2/213912[/noticiadiari]

- Què proposa el PSC respecte als presos polítics? Aquest és un punt que fa irreconciliables els dos blocs ara mateix.

- La tramitació de l'indult està completament reglada. Ara està en una fase en què el Tribunal Suprem ha d'emetre els seus dictàmens preceptius i l'únic que podem fer el que diu la llei en aquest sentit, esperar els informes.

- La nit electoral de 2017, en què Ciutadans va aconseguir ser la primera força al Parlament amb 37 diputats, es lamentava que no seria possible aconseguir formar govern. Va ser allà on va començar la seva reflexió?

- No em vaig equivocar. Sobretot va ser com es va gestionar la victòria, que guanyar d'aquesta manera no serveix per a res, ni els no independentistes desapareixerem ni els independentistes desapareixeran. Aquesta jo crec que és la gran conclusió que es va treure d'aquella victòria estèril. El camí ha de ser el del retrobament. Potser sona molt *hippie*, però és que no veig un altre camí i jo crec que amb el Salvador Illa hi ha una possibilitat real. Estic profundament orgullós d'haver fet aquesta passa, soc conscient que hi haurà molta gent que em dirà de tot, però si dic la veritat he rebut molts més missatges de suport i de comprensió que no contraris.

- Però per què allargar aquesta agonia personal durant tant de temps, doncs?

- Són molts motius. Suposo que és com quan et vols divorciar, per què no ho fas abans: pels fills, perquè t'ho vols pensar, perquè penses que pot canviar... Però quan veus que no pot canviar, que el candidat no representa ni molt menys l'estil que a tu t'agradaria que es portés al Palau de la Generalitat... M'agrada la socialdemocràcia, hi ha molts sistemes polítics però a mi em sembla que és el sistema més just, el que posa la persona en l'epicentre de la política. Jo ho tinc molt arrelat. Per això vaig dir que deixava la política ja fa temps, tothom es va sorprendre. Vaig continuar per les quasi bé 9.000 persones que ens van votar i pel projecte de Tarragona.

- Va ser un xoc no aconseguir més regidors al 2019? Va ser aquest el punt d'inflexió per abandonar Ciutadans?

- Segurament hagués estat el mateix. No es pot lluitar contra els sentiments.

- Ha dit que no és un canvi de camisa, però és literal: passa d'un dia per l'altre a un altre partit. Això no entorpeix la confiança dels electors en la política?

- L'únic que puc fer és explicar els motius. Jo no necessito la política per viure, em guanyo la vida amb la meva feina d'advocat, no necessito gaire per viure, no tinc necessitat de ficar-me en això. Quan veus que ja no tens cap vincle ideològic amb el partit que has estat representant molt de temps i una persona t'ensenya que hi ha un camí que sí que et representa i que creu que pots ajudar, i et convenç que és així, doncs vaig decidir fer la passa.

- Quines són les polítiques del PSC que han provocat aquest canvi de partit?

- La seva moderació, les formes, hi ha temes concrets com la redistribució de la riquesa, els drets socials...

- Però això ja ho tenia abans.

- Sí, però aquí a Catalunya quan els dos blocs només parlaven del mateix, ells intentaven parlar d'una altra cosa. I això, a poc a poc, em va calar. Veure com no es van deixar arrossegar per tota aquesta espiral de crispació, que no pot continuar així. Són 10 anys, jo en tinc 37, des que tinc 27 anys portem amb això.

Rubén Viñuales, número 2 del PSC a les eleccions del 14-F per Tarragona. Foto: Josep M. Llauredó

- Com van anar les converses? Va ser per una sola trucada de Salvador Illa?

- No pot ser que de sobte m'agradi el PSC, perquè hi hagi el Salvador. La primera conversa que vaig tenir va ser amb el Miquel.

- Quan va ser?

- Fa cosa d'un mes. I després em vaig veure amb Salvador. Simplement, quan veus la forma de comportar-se del Miquel amb aquesta humilitat... És també un tema d'emocions, que et fan sentir a casa. Només tinc paraules d'agraïment.

- Diu també que es presenta per pressionar perquè arribin inversions a Tarragona. No és el primer polític que ho diu, això, precisament. A cada convocatòria electoral s'està reconeixent que no s'ha fet en altres legislatures?

- Ara s'han invertit em sembla que són 43 o 48 milions d'euros per part de la Generalitat, quan nosaltres representem el 12%, i això no és un 12, és un 4 i escaig proporcionalment. Només demanar el que representem com a inversió penso que no és cap bajanada. En el període 2008-2011, que és el període socialista, es va invertir una mitjana de 138-140 milions d'euros a la

província. Sempre hi ha hagut un infrafinançament, però quan hi havia els socialistes no era tan així. Els que som d'aquesta província crec que hem d'intentar pensar en forma de *lobby* tarragoní. Aquest 14 de febrer seran les eleccions en què més persones de Tarragona hi haurà al Parlament, crec que seria una oportunitat per lluitar per la nostra província.

- La pandèmia s'ha gestionat bé? Tot el que ha passat és culpa dels governs autonòmics?

- Salvador també ho ha dit, que tot és millorable i que hi ha una part de culpa de tots. El que passa és que la sanitat és una competència absolutament transferida, al pobre Salvador quan li van donar la cartera del ministeri ell mateix deia que seria per temes de farmacèutiques, etc. Quan li cau una pandèmia, gestionar totes les comunitats autònomes és difícil. Espanya és un país molt complicat.

- Més que altres? Perquè hi ha països que amb més contagis tenen menys morts.

- També n'hi ha molts que en tenen més. França i el Regne Unit estan molt malament, Suècia també té un percentatge molt elevat, van prendre unes decisions laxes i va sortir malament també. És innegable que a la Generalitat ja no és només la gestió de la pandèmia a nivell sanitari, és la gestió econòmica, crec que ho han fet molt malament. Sempre es fa pagar als mateixos, a l'hostaleria, la restauració... i quan s'han tancat no han baixat els contagis.

- El PSC haurà de pactar amb algú, si vol formar govern, i de moment es tanca la porta a projectes independentistes.

- El que està clar és que no es pot pactar amb projectes independentistes, no passarà. El primer requisit és guanyar les eleccions i la meua obsessió ara és fer a Salvador president de la Generalitat.

- Però els electors tenen dret a saber amb quins partits el PSC està disposat a pactar. Es pactarà amb PP, Cs i Vox, doncs?

- No es pactarà amb projectes independentistes. El que és important és que hi ha una opció nova de veritat per passar pàgina de 10 anys de procés. Qui vulgui passar pàgina del procés ha de votar socialista.

- Deixaria la política en cas que el PSC es vegi abocat a una nova legislatura a l'oposició?

- Jo estaré a les verdes i a les madures. Si em crec el projecte me'l crec, mentre aquest projecte sigui com és no hi ha problema. El que m'importa és ser fidel als meus principis, quan hi ets fidel els resultats arriben sempre.

- El PSC és fidel al PSC que va fer que marxés molta gent a Ciutadans? Sobretot pel que fa al tema de la llengua.

- Jo crec que després de deu anys tots hem canviat. Hi ha gent que vol continuar en aquelles posicions enrocades, absurdes, sincerament. Hem de tornar a seure, dialogar i conviure.

Rubén Viñuales, número 2 del PSC a les eleccions del 14-F per Tarragona. Foto: Josep M. Llauredó